

Marko Pranjić:

**PREDSTAVLJANJE NOVOG ŽIVOTOPIISA SV. IVANA BOSCA:
„UKRALI STE MI SRCE“ OD T. BOSCA**

Poštovani vjeroučitelji,

u jutrošnjem izlaganju čuli ste nešto o don Boscovom preventivnom sustavu u odgoju mladih, te o njegovim mogućnostima na području sprečavanja ovisnosti. Večeras bismo vam pak željeli, uz već projicirani film o mjestima njegova boravka i djelovanja, reći nešto i o inicijativi koju je pokrenuo Katehetski salezijanski centar, a odnosi se na reprezentativno izdanje najnovijeg don Boscova životopisa u prijevodu mr. Pavla Crnjaca, salezijanca.

Već se ozbiljno osjećala potreba za jednim sličnim izdanjem budući da je prvo, otprilike tog profila, ugledalo svjetlo davne 1936. godine i kao takvo već davno razgrabljeno i nestalo ne samo s knjižarskih polica nego dobrim dijelom i iz sjećanja našeg naroda. Bilo je pokušaja da se nešto slično izda i u vremenu poslije drugog svjet-

skog rata pa je tako „Don Bosco” od Henrija Bosca ugledao svjetlo dana u Zagrebu 1963. godine.

Vrlo popularizirano i za dječju dob prilagođeno izdanje don Boscova života priredio je vlč. Pavao Crnjac godine 1975. od autora Enza Bianca i Carla De Ambrogia, a pod naslovom „Priatelj napuštenih”. Djelce je doživjelo dva izdanja, a treći je u pripremi. S velikim zanimanjem čitala su ga djeca i mladi. Upravo je to razlog da ćemo ga morati pretiskavati po treći put i to u znatno većoj nakladi nego do sada.

Budući da je don Bosco jako popularan u latinskom svijetu, i mi smo odlučili da njegov način kršćanskog življenja pomalo približimo svim uzrastima kod nas. Tako je rođena ideja tiskanja don Boscova života u stripu za malu djecu i to u tri dijela. Premda je drugdje u svijetu ovo djelo naišlo na veoma dobar prijem, kod nas je nekako bilo zasjenjeno „Priateljem napuštenih” ili možda velikim mnoštvom izdavanja najrazličitijih djela u strip tehnici.

Nakon što smo pokrili područje djece, zatim mladih, odlučili smo da izdamo i nešto vrlo ozbiljno za zrelu publiku. Opredijelili smo se za veoma popularnog salezijanskog pisca Terezija Bosca i njegovo djelo „Don Bosco. Una biografia nuova”. U vrlo kratko vrijeme nekoliko je puta pretiskavana u Italiji, a zasnovana je na istraživanjima najmjerodavnijih poznavalaca don Boscova života, njegova rada i vremena u kojem je on živio. Po mom dubokom uvjerenju, ovo je najuspjelije djelo sažimanja don Boscove karizme u riječ, što nije bio nimalo lagan posao za autora. S kakvim uvjerenjem, s kakvim poletom, s kakvom jednostavnošću i u isto vrijeme s kakvom stručnošću je napisan ovaj životopis može se uvjeriti svaki onaj kojega bude zanimao taj, kao što reče Ivan Pavao II, „educator princeps” (prvak odgojitelja).

Knjigu je na hrvatski preveo mr. Pavao Crnjac, dodavši joj dva zanimljiva priloga: 1) Važniji datumi iz don Boscova života i nekih njegovih ustanova te 2) Tumač manje poznatih imena i naziva. Stručnu lekturu je obavio mr. Rudi Paloš, a jezičnu prof. Katica Majdandžić.

Djelo na vrlo plastičan, blizak, uvjerljiv način pripovijeda život ako ne najvećeg, a onda sigurno jednog od najvećih odgojitelja u povijesti Katoličke Crkve. Vrlo ga je zanimljivo čitati i pod katehetskim vidom koji je jako nazočan jer zapravo, kao što reče i sam don Bosco, salezijanska družba je bila u početku „jednostavni katekizam”.

Izdanjem novog don Boscova životopisa htjeli smo učiniti veselje onima koji imaju ovakav pristup biografijama utemeljitelja.

Završio bih riječima iz „Predgovora” što ga je napisao moj bivši provincijal: „Životopis što ga predajemo našim čitateljima doista je nov. Odlikuju ga znanstvena utemeljenost povijesnih činjenica, cjelovitost prikaza i zanimljiv stil. Činimo to prigodom 100. obljetnice njegove smrti. Ta je obljetnica važna ne samo za one koji pripadaju njegovu duhovnom krugu nego i za cijelu Crkvu. Koliko je njegov lik suvremen možda će nam biti jasnije iz riječi poznatoga francuskog mislioca, dominikanca o. Chenua, vrsnog poznavatelja povijesti teološke misli i velikog promicatelja koncilske obnove. Na pitanje kakvi bi, po njegovu sudu, trebali biti 'novi' sveci za nas danas, odgovorio je ovako: 'Drago mi je nadasve podsjetiti na onoga koji je za jedno stoljeće pretekao Koncil: don Bosco. On je već tada, proročki, novi

uzor svetosti zbog svojeg djela koje je u raskidu s načinom mišljenja i vjerovanja njegovih suvremenika.”

Zašto onda takvi ljudi ne bi mogli biti od koristi i kršćaninu u ovim krajevima bez obzira na njegovo mjesto i funkciju u Crkvi?